

Arrest

nr. 73 474 van 18 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tunesische nationaliteit te zijn, op 18 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 oktober 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VANTHIEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker meldt zich op 5 april 2011 aan bij de stad Gent.

Op 13 mei 2011 wordt aan verzoeker een bijlage 41 uitgereikt.

Via een brief aan de burgemeester wordt aan verzoeker op 16 mei 2011 gevraagd een medisch attest voor te leggen, een arbeidskaart of beroepskaart en een uittreksel uit het strafregister met vertaling.

Op 19 oktober 2011 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten onder de vorm van een bijlage 13 uitgereikt.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“In uitvoering van de beslissing van [...] de gemachtigde van de de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid wordt aan S. O.

geboren te Bouaouane (Tunesië), op 06/04/1961 van Tunesië nationaliteit, het bevel gegeven om uiterlijk op 19/11/2011 het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing :

art. 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980; verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd (KB 08/10/1981 – art. 110, quinquies, § 3): documenten die niet werden overgelegd zijn een medisch attest conform het attest bedoeld in hogervernoemde wet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto de motiveringsplicht. Verzoeker merkt op dat in de bestreden beslissing enkel wordt verwezen naar artikel 110quinquies van het koninklijk besluit van 18 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit) en niet naar artikel 61/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Hij wijst erop dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet. Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker geen medisch attest heeft voorgelegd “conform het attest bedoeld in hogervernoemde wet” weet verzoeker niet welk attest bedoeld wordt. Hem werd nooit dergelijk attest gevraagd. Verzoeker verwijst naar de briefwisseling en onderhouden tussen zijn assistent van het Transithuis in Gent en de Dienst Vreemdelingenzaken die nooit gemeld heeft dat het overgemaakte attest tekortschiet. Integendeel werd door de heer D.W. aan verzoekers assistent gemeld dat het dossier volledig was. Zoniet had verzoeker bijkomende documenten overgemaakt. Had de administratie zorgvuldig gehandeld en gemeld welke documenten moesten overgemaakt worden zouden deze overgelegd zijn, te meer in toepassing van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken de in de wet voorziene termijn kon verlengen met drie maanden indien onvoldoende documenten zijn overgemaakt. Door het onzorgvuldig gedrag van de verwerende partij is de bestreden beslissing niet proportioneel genomen en onredelijk.

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota betreffende het eerste middel:

“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De overheid dient in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Dit impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk artikel 7, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet en artikel 110quinquies, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet werd overschreden, en dat verzoeker er niet in slaagde een medisch attest conform het attest bedoeld in de wet voor te leggen.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker op 5 april 2011 een aanvraag heeft ingediend om zich te laten inschrijven als langdurig ingezetene bij toepassing van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet en dat hem op 13 mei 2011 een bijlage 41 werd afgeleverd, waarop werd vermeld dat de datum van afgifte het begin vormt van de termijn van vier maanden voorzien in artikel 61/7 van de wet.

Door de afgifte van de bijlage 41 wist verzoeker dat er nog geen definitieve beslissing was over zijn aanvraag. Deze bijlage 41 vermeldt immers "De aanvraag werd in overweging genomen en overgemaakt aan de gemachtigde van de Minister met het oog op een beslissing."

Artikel 61/7 van de vreemdelingenwet, dat uitdrukkelijk wordt vermeld in de aan verzoeker afgegeven bijlage 41, luidt als volgt:

§ 1. Wanneer een vreemdeling die houder is van een geldige EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene, afgegeven door een andere lidstaat van de Europese Unie op grond van de richtlijn 2003/109/EG van de Raad van de Europese Unie van 25 november 2003 betreffende de status van langdurig ingezetene onderdanen van derde landen, een aanvraag voor een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden indient, moet deze worden ingewilligd, voorzover geen enkele reden van openbare orde of nationale veiligheid zich ertegen verzet, de vreemdeling niet is getroffen door een van de ziekten die de volksgezondheid bedreigen vermeld in de bijlage bij deze wet, en hij een van de volgende voorwaarden vervult : 1° een activiteit als werknemer of als zelfstandige uitoefenen in België; 2° een studie of een beroepsopleiding volgen in België; 3° met andere doeleinden naar België komen.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 1°, is geleverd indien hij bewijst dat hij gemachtigd is om in België te werken of dat hij vrijgesteld is van deze machtiging en dat hij, al naar het geval, een arbeidsovereenkomst, een voorstel voor een arbeidscontract of de documenten die zijn vereist om een activiteit als zelfstandige uit te oefenen bezit, en op grond van deze activiteit stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten ontvangt of kan ontvangen om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden en om te voorkomen dat ze ten laste vallen van de overheden.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 2°, is geleverd indien hij voldoet aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 58 tot 60.

Het bewijs van de voorwaarde bedoeld in het eerste lid, 3°, is geleverd indien hij bewijst dat hij beschikt over stabiele, regelmatige en toereikende inkomsten om zichzelf en zijn familieleden te onderhouden en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de overheden, en indien hij bewijst dat hij beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België dekt. (...)

§ 2. De aanvraag voor de machtiging tot verblijf wordt ingediend op de wijze bepaald bij de artikelen 9 of 9bis. Indien de machtiging door de vreemdeling wordt aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft, overhandigt de laatstgenoemde hem, behalve indien hij weigert om de aanvraag in overweging te nemen, een bewijs van ontvangst van de aanvraag en zendt hij deze onverwijld over aan de minister of aan diens gemachtigde.

§ 3. De beslissing over de aanvraag voor de machtiging tot verblijf moet zo snel mogelijk en ten laatste vier maanden na de indiening van de aanvraag worden genomen, indien die in het buitenland wordt ingediend, of na de datum van de overhandiging van het bewijs van ontvangst van de aanvraag, in het in § 2, laatste lid bedoelde geval.

Wanneer de vereiste documenten niet zijn voorgelegd of in uitzonderlijke gevallen die verband houden met de complexiteit van het onderzoek van de aanvraag en bij een met reden omklede beslissing die ter kennis van de aanvrager wordt gebracht, kan de minister of zijn gemachtigde deze termijn één keer met drie maanden verlengen.

Als na afloop van de termijn van vier maanden volgend op de indiening van de aanvraag, eventueel verlengd overeenkomstig het tweede lid, geen enkele beslissing is genomen, moet de machtiging tot verblijf worden afgegeven wanneer de documenten vermeld in § 1 zijn voorgelegd."

De bijlage waarnaar voormeld artikel bewijst, zijnde het medische attest dat door de verzoeker diende worden voorgelegd is het volgende:

BIJLAGE

Ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen :

1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement nr. 2 van 25 mei 1951 van de Wereld Gezondheids Organisatie;
2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;
3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.

In casu blijkt uit het administratieve dossier dat mevrouw H. van CAW Artevelde Transithuis reeds meerdere brieven schreef met betrekking tot verzoeker. Ze zou telefonisch contact gehad hebben met de heer D. W. die haar verteld zou hebben dat hem een A kaart zou worden afgegeven. Verwerende partij wenst te benadrukken dat, niettegenstaande deze vaststelling, uit artikel 61/7 van de vreemdelingenwet blijkt dat de finale beslissing bij de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ligt en dat deze kan oordelen dat niet alle documenten voorliggen. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, werd door de stad Gent geenszins geoordeeld omtrent het statuut van langdurig ingezetene. Uit de afgifte van een bijlage 41 kan geenszins afgeleid worden dat verzoeker in aanmer-

king komt voor een machtiging tot verblijf als langdurig ingezetene, noch dat hij erop mocht vertrouwen dat er enkel een positieve beslissing zou volgen. Het is de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid die definitief beslist of alle vereiste documenten neergelegd zijn en die de documenten inhoudelijk beoordeelt.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker een "medisch attest" overmaakte op 13 september 2011 en op 4 juli 2011 een arbeidskaart. Verwerende partij heeft de eer hieruit af te leiden dat verzoeker wel degelijk op de hoogte bleek te zijn van de documenten die hij overeenkomstig artikel 61/7 van de vreemdelingenwet diende voor te leggen. Bovendien werd in de bijlage 41 expliciet verwezen naar dit artikel, zodat verzoeker zich in kennis kon stellen van de nodige documenten. Voorts blijkt, met betrekking tot het door verzoeker overgemaakte medische attest dat dit niet voldeed aan de vormvoorschriften zoals bepaald in de bijlage (zie supra) bij de vreemdelingenwet. Het is derhalve niet kennelijk onredelijk dat de verklaring van dr. G.-V. d.d. 12/09/2011 niet voldoende werd beschouwd om te voldoen aan het medische attest zoals voorzien in artikel 61/7 van de vreemdelingenwet.

Uit voormeld artikel 61/7 van de vreemdelingenwet blijkt bovendien dat, in tegenstelling tot wat verzoeker doet uitschijnen, verwerende partij geenszins verplicht is om de termijn van vier maanden te verlengen wanneer blijkt dat de vereiste documenten niet zijn neergelegd.

Artikel 110 quinquies van het KB van 8 oktober 1981 luidt als volgt:

§ 1.- Indien de vreemdeling die verklaart zich te bevinden in een van de gevallen bepaald bij artikel 61/1, § 1, van de wet zijn aanvraag indient bij het gemeentebestuur en indien deze aanvraag geen voorwerp is van een beslissing tot niet-inoverwegingneming op basis van artikel 25/2, § 4, of niet onontvankelijk is verklaard met toepassing van artikel 9bis van de wet, wordt hij in het bezit gesteld van een document dat aantoonst dat zijn aanvraag werd ingediend, overeenkomstig het model van bijlage 41. Het gemeentebestuur maakt de aanvraag en een kopie van bijlage 41 zonder verwijl over aan de gemachtigde van de minister.

§ 2.- Indien de beslissing gunstig is of indien geen enkele beslissing aan het gemeentebestuur wordt meegedeeld binnen een termijn van vier maanden vanaf de datum van de afgifte van het document dat aantoonst dat zijn aanvraag werd ingediend, en indien de documenten bedoeld in artikel 61/7, § 1, van de wet werden voorgelegd, wordt de vreemdeling bedoeld in § 1 in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister.

§ 3.- Indien de minister of zijn gemachtigde beslist dat de vreemdeling bedoeld in § 1 niet tot het verblijf wordt gemachtigd, of indien na afloop van de termijn van vier maanden geen enkele beslissing is genomen en alle vereiste documenten niet zijn voorgelegd, ontvangt de vreemdeling bedoeld in § 1 een bevel om het grondgebied te verlaten. In dit geval mag de termijn voor het verlaten van het grondgebied niet minder dan 30 dagen bedragen. Het gemeentebestuur betekent beide beslissingen door overhandiging van een document overeenkomstig het model van bijlage 13.

§4.- (...)" (eigen onderlijning).

In tegenstelling tot wat verzoeker stelt, blijkt geenszins uit bovenvermelde bepaling dat hij diende ingeschreven te worden in het vreemdelingenregister na afloop van de termijn van vier maanden, die beginnen lopen is op 13 mei 2011, bij afgifte van de bijlage 41. Een lezing van artikel 110 quinquies volstaat om te begrijpen dat het in de eerste plaats aan verzoeker toekwam om de nodige documenten voor te leggen. Enkel in geval verzoeker alle nodige documenten voorlegt en er binnen de vier maanden geen beslissing wordt genomen, dan wordt verzoeker ingeschreven in het vreemdelingenregister. Daarentegen, indien niet alle documenten werden voorgelegd en indien binnen de vier maanden geen beslissing werd genomen, wordt verzoeker in het bezit gesteld van een bevel om het grondgebied te verlaten, zoals in casu is gebeurd. Verzoeker kan niet gevolgd worden in zijn motivering volgens de welke hij zonder het voorleggen van de nodige documenten, toch ingeschreven dient te worden in het vreemdelingenregister enkel en alleen omdat de termijn van vier maanden niet nageleefd zou zijn. Verzoeker heeft een verkeerde lezing gedaan van bovenvermeld artikel.

Verder heeft verwerende partij de eer er op te wijzen dat de bestreden beslissing genomen werd op instructie van de dienst vreemdelingenzaken en dat de kennisgeving gebeurde door de gemeente. Verzoeker kan derhalve niet gevolgd worden in zijn kritiek volgens de welke de gemeente niet bevoegd was om de beslissing te nemen. Artikel 110 quinquies van het KB luidt immers als volgt: n (...). Het gemeentebestuur betekent beide beslissingen door overhandiging van een document overeenkomstig het model van bijlage 13."

Een schending van de door verzoeker opgesomde wetsbepalingen en beginselen werd niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond."

2.3. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 110quinquies van het vreemdelingenbesluit en artikel 61/7 van de vreemdelingenwet wat partijen niet betwisten en de verwerende partij te kennen geeft in haar nota.

Uit het administratief dossier blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 mei 2011 een brief verzendt naar de burgemeester van de stad Gent en verzoekt verzoeker uit te nodigen om een uittreksel uit het strafregister met vertaling, een beroepskaart of arbeidskaart en een medisch attest voor te leggen. In dit schrijven wordt niet gepreciseerd welke elementen in het medisch attest vervat moeten zijn. Op 13 juli 2011 vraagt de Dienst Vreemdelingenzaken opnieuw aan de burgemeester verzoeker te vragen "een recent medisch attest" voor te leggen. Voorts blijkt dat verzoeker op deze vraag is ingegaan en alle gevraagde documenten heeft overgemaakt, waaronder een medisch attest van 12 september 2011 van dokter G.V.S. dat meldt: "(...) verklaart dat S.O. volgens anamnese en klinisch onderzoek in goede gezondheid verkeert en vrij is van besmettelijke ziekten (geen bloedafname gebeurd)". Zonder aan verzoeker bijkomende inlichtingen te vragen hoewel er telefonische en schriftelijke contacten zijn geweest tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de sociaal assistent P.H., blijkt uit het administratief dossier dat op 29 september 2011 een nota wordt gemaakt stellende dat "De periode van 4 maanden is verstreken er werd nog steeds geen medisch attest overgelegd conform het model voorzien in de wet, derhalve onderrichtingen geven voor afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten."

Daargelaten de vraag of de Dienst Vreemdelingenzaken er toe gehouden is aan de rechtsonderhorige op voorhand te preciseren welke documenten hij dient voor te leggen, blijkt in casu dat de verwerende partij dit nodig achtte nu zij tot tweemaal toe een schriftelijke vraag richtte naar de burgemeester om verzoeker uit te nodigen onder meer een medisch attest voor te leggen. In deze uitnodigingen werd nooit gepreciseerd welke elementen het gevraagde medisch attest moest bevatten. Evenmin blijkt dat gevraagd werd een medisch attest "conform het model voorzien in de wet" over te maken. Er werd enkel gevraagd een medisch attest voor te leggen dat van recente datum is, wat verzoeker ook heeft gedaan. Evenmin blijkt uit het administratief dossier dat de verwerende partij verzoeker op de hoogte bracht van het bestaan van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet, voor wat het medisch attest betreft, dat naar de bijlage van de vreemdelingenwet verwijst, voor wat de inhoud van het te geven medisch attest betreft. Weliswaar staat onderaan op de bijlage 41 op onduidelijke wijze een verwijzing naar artikel 61/7 van de vreemdelingenwet en naar artikel 10ter van de vreemdelingenwet voor de berekening van de termijn waarbinnen de stukken dienden te worden overgemaakt. Gelet op de contacten die bestonden tussen de verwerende partij en verzoeker, de brieven die mevrouw P.H. van het Transithuis stuurde naar de burgemeester (zie fax gemeente naar de Dienst Vreemdelingenzaken van 19 oktober 2011) en gelet op het gegeven dat de Dienst Vreemdelingenzaken louter een medisch attest van recente datum heeft opgevraagd en geenszins een attest conform het model voorzien in de wet en haar bijlage, acht de Raad het van onzorgvuldig gedrag te getuigen dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt uitgereikt omdat geen medisch attest wordt voorgelegd zoals voorzien in de vreemdelingenwet. Meer nog, zelfs in de bestreden beslissing wordt nagelaten te preciseren welk medisch attest wordt bedoeld, attest dat overigens niet in de vreemdelingenwet terug te vinden is doch in haar bijlage. Indien een aanvrager gevolg geeft aan het door het bestuur gevraagde, komt het het bestuur toe desgevallend bijkomende inlichtingen te vragen en de gedane vraagstelling te specificeren, te meer in casu artikel 61/7 van de vreemdelingenwet het bestuur de mogelijkheid, niet de plicht, geeft om de termijn waarbinnen een beslissing dient te volgen (normaliter vier maanden) met drie maanden te verlengen. Nu het bestuur zelf het bij aanvang van het dossier nodig achtte een medisch attest op te vragen zonder enige precisering noch naar inhoud noch naar de wettelijke bepaling waarop zij zich baseert mag verlangd worden dat desgevallend het bestuur verzoeker opnieuw contacteert met de vraagstelling betreffende de concrete gegevens die zij nodig acht. In casu heeft het bestuur zich niet op afdoende wijze geïnformeerd. In die mate is het middel gegrond. Van verzoeker kon in casu gelet op de vraagstelling van het bestuur niet meer verwacht worden dan werd gevraagd, vraag waaraan in casu een positief gevolg werd gegeven.

Waar de verwerende partij in de nota stelt dat verzoeker op de hoogte moet zijn geweest van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet omdat hij een medisch attest en een beroepskaart voorlegde en eenieder geacht wordt de wet te kennen, kan deze redenering niet gevolgd worden. Het is niet uitgesloten dat verzoeker enkel een recent medisch attest heeft voorgelegd met niet meer specificaties dan hoger vermeld, juist omdat het bestuur enkel een dergelijk attest heeft opgevraagd, tot tweemaal toe, via de burgemeester. Voorts kon verzoeker ervan uitgaan dat hij niet meer diende voor te leggen dan wat hem gevraagd werd. Wel is het juist dat de verwerende partij er niet toe gehouden was verzoeker in te schrijven in het vreemdelingenregister voor zover niet alle documenten zijn neergelegd.

Dit klemmt nog meer nu ook de bestreden beslissing nalaat te melden welk attest volgens de vreemdelingenwet moest worden overgelegd en waarom het neergelegde attest niet volstaat. Ten overvloede wordt er op gewezen dat de bijlage van de vreemdelingenwet, waarnaar in artikel 61/7 wordt verwezen over het attest meldt:

“Ziekten die de volksgezondheid kunnen bedreigen :

- 1. tot quarantaine aanleiding gevende ziekten vermeld in het internationaal gezondheidsreglement van de Wereldgezondheidsorganisatie, ondertekend in Genève op 23 mei 2005;*
- 2. tuberculose van de luchtwegen, in een actief stadium of met ontwikkelingstendensen;*
- 3. andere besmettelijke door infectie of parasieten veroorzaakte ziekten, voorzover zij in België onder beschermende bepalingen ten aanzien van de inwoners vallen.”*

De Raad dient ten overvloede vast te stellen dat de bestreden beslissing evenmin meldt waarom het overgemaakte attest niet aan deze voorwaarden voldoet nu het medisch attest bevestigt dat verzoeker vrij is van besmettelijke ziekten en op het eerste gezicht de in de bijlage opgesomde ziekten alle besmettelijke ziekten zijn.

De bestreden beslissing maakt geen melding van artikel 61/7 van de vreemdelingenwet en verwijst enkel naar artikel 110quinquies van het vreemdelingenbesluit.

Het middel is in de hoger beschreven mate gegrond.

Aangezien een aangevoerd onderdeel van het middel tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, bestaat er geen noodzaak om de schending van de overige aangehaalde bepalingen of beginselen te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 oktober 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN